

LEHDISTÖTIEDOTE nro 106/26

Luxemburgissa 16.7.2026

Unionin tuomioistuimen tuomio asiassa C-196/24 | [Aucrinde] ¹

Jäsenvaltion tuomioistuin ei voi kieltäytyä täyttämästä toisen jäsenvaltion tuomioistuimen esittämää todisteiden vastaanottamista koskevaa pyyntöä, joka koskee otaksutun vanhemman haudan avaamista vanhemmuuden toteamiseksi, pelkästään sillä perusteella, että se kielletään sen kansallisessa aineellisessa lainsäädännössä

Italiassa vireillä olevassa isyyden vahvistamista koskevassa riita-asiassa italialainen tuomioistuin on pyytänyt ranskalaista tuomioistuinta avaamaan kantajan otaksutun isän haudan geneettisen testauksen post mortem suorittamiseksi. Tuomioistuin katsoo, että unionin asetus rajatylittävästä todisteiden vastaanottamisesta² ei anna ranskalaiselle tuomioistuimelle oikeutta kieltäytyä täyttämästä tätä pyyntöä sillä perusteella, että sen kansallisessa aineellisessa lainsäädännössä kielletään geneettinen tunnistaminen post mortem siviilioikeudellisessa riita-asiassa, ellei asianomainen henkilö ole antanut tähän eläessään nimenomaista suostumustaan. Kyseisessä asetuksessa säädetyt kieltäytymisperusteet pyynnön täyttämistä ovat tyhjentävät. Koska nämä perusteet eivät sisällä tämänkaltaisen kansallisen aineellisoikeudellisen säännön olemassaoloa, Ranskan lainsäädännössä säädettyyn kieltoon ei voida nyt kyseessä olevassa asiassa vedota todisteiden vastaanottamista koskevan pyynnön täyttämättä jättämiseksi.

Henkilö on nostanut kanteen italialaisessa tuomioistuimessa saadakseen tunnustetuksi sukulaisuussuhteensa otaksuttuun isäänsä, jonka ruumis on haudattu Ranskaan. Italialainen tuomioistuin on esittänyt geneettisen asiantuntijalausannon saamiseksi post mortem rajatylittävästä todisteiden vastaanottamisesta annetun asetuksen mukaisesti Ranskan toimivaltaiselle tuomioistuimelle otaksutun isän haudan avaamista ja DNA-näytteen ottamista koskevan pyynnön.

Ranskan lainsäädännössä kuitenkin kielletään tällainen geneettinen tunnistaminen post mortem vanhemmuuden vahvistamista koskevassa menettelyssä, ellei asianomainen henkilö ole antanut tähän eläessään nimenomaista suostumustaan. Ranskalainen tuomioistuin kysyy unionin tuomioistuimelta, voidaanko tällä kansallisella aineellisen oikeuden säännöllä perustella todisteiden vastaanottamista koskevan pyynnön täyttämättä jättäminen.

Unionin tuomioistuin vastaa, että pyynnön vastaanottanut tuomioistuin ei voi rajatylittävästä todisteiden vastaanottamisesta annetun asetuksen perusteella jättää täyttämättä todisteiden vastaanottamista koskevaa pyyntöä, joka koskee DNA-näytteen ottamista otaksutun vanhemman haudan avaamisen jälkeen, sillä perusteella, että kansallisen aineellisen oikeuden säännössä kielletään tällaisen todisteen vastaanottaminen.

Tämä asetus rajoittuu tiukasti todisteiden vastaanottamisen menettelyllisiin näkökohtiin rajatylittävissä oikeudenkäynneissä. Päätös todisteiden vastaanottamista koskevan toimenpiteen määrittämisestä kuuluu nimittäin siviilitai kauppaoikeudellisessa riita-asiassa asiaa käsittelevän tuomioistuimen toimivaltaan, kun taas pyynnön vastaanottaneen tuomioistuimen tehtävänä on täyttää pyyntö jäsenvaltionsa prosessuaalisten sääntöjen mukaisesti.

Lisäksi perusteet, joilla todisteiden vastaanottamista koskeva pyyntö voidaan jättää täyttämättä, on lueteltu tyhjentävästi asetuksessa, ja niitä on tulkittava suppeasti. **Pyynnön vastaanottanut tuomioistuin ei siis voi vedota kansallisen aineellisen oikeutensa sääntöön**, ei siis myöskään sen oikeusjärjestyksen peruseriaatteista johdettuun sääntöön, jättääkseen täyttämättä todisteiden vastaanottamista koskevan pyynnön.

Lopuksi on todettava, että yksinomaan pyynnön esittäneen tuomioistuimen tehtävänä on varmistaa, että sen siellä vireillä olevassa oikeudenkäynnissä määräämä todisteiden vastaanottaminen on Euroopan unionin perusoikeuskirjassa (jäljempänä perusoikeuskirja) taattujen perusoikeuksien mukainen.

Nyt käsiteltävässä asiassa, jossa on kyse ranskalaisen tuomioistuimen esittämistä kysymyksistä, jotka koskevat perusoikeuskirjan 1 artiklassa vahvistetun ihmisarvon kunnioittamista, asiakirjoista ei käy ilmi, että italialainen tuomioistuin ei olisi asianmukaisesti ottanut tätä oikeutta huomioon punnitessaan nyt käsiteltävässä asiassa keskenään kilpailevia intressejä. Nyt kyseessä olevassa asiassa ei myöskään voida yksilöidä mitään perusoikeuksien loukkaamista Italian tuomioistuimissa koskevaa systeemistä riskiä. Näin ollen ei ole perusteltua, että ranskalainen tuomioistuin voisi tarkistaa, onko italialainen tuomioistuin tosiasiallisesti noudattanut perusoikeuskirjassa taattuja perusoikeuksia, jotta se voisi poiketa keskinäisen luottamuksen periaatteesta ja jättää tällä perusteella täyttämättä todisteiden vastaanottamista koskevan pyynnön.

HUOMAUTUS: Ennakkoratkaisupyyntö antaa jäsenvaltioiden tuomioistuimille mahdollisuuden esittää käsiteltävään olevassa asiassa unionin tuomioistuimelle kysymyksiä unionin oikeuden tulkinnasta tai unionin toimen pätevyydestä. Unionin tuomioistuin ei ratkaise kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevaa oikeusriitaa. Kansallisen tuomioistuimen tulee ratkaista asia unionin tuomioistuimen ratkaisun mukaisesti. Unionin tuomioistuimen ratkaisu sitoo samalla tavoin muita kansallisia tuomioistuimia, joiden käsiteltäväksi saatetaan samankaltaisia kysymyksiä.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti ja siitä mahdollisesti laadittu tiivistelmä](#) julkaistaan CURIA-sivustolla tuomion julistamispäivänä.

Lisätietoja: Jarosław Zasada ☎ +352 4303 2793.

Kuvia tuomion julistamistilaisuudesta on saatavilla [Europe by Satellite](#) -sivustolla. ☎ +32 2 296 4106.

Pysykää kuulolla!

¹ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa minkään asianosaisen todellista nimeä.

² Jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa (todisteiden vastaanottaminen) 25.11.2020 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston [asetus \(EU\) 2020/1783](#).